

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 5 października 2015 r.

Poz. 3482

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.261.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 28 września 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr VIII/43/15 Rady Gminy Jedwabno z dnia 28 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie gminy Jedwabno oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków **w części dotyczącej § 8 załącznika nr 2 do uchwały.**

Uzasadnienie

Rada Gminy Jedwabno powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 15 ust. 2 z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2011 r., Nr 5, poz. 13 z późn. zm.) określiła przystanki komunikacyjne na terenie gminy Jedwabno oraz warunki i zasady korzystania z tych przystanków.

Zdaniem organu nadzoru przedmiotowy załącznik do uchwały, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest sprzeczny z prawem.

W myśl art. 15 ust. 2 z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r., Nr 5, poz. 13 z późn. zm.) określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6 (dotyczących m.in. przystanków, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego), następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.

Pojęcie warunków i zasad korzystania zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do określonych obiektów norm prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł działania, określenia ustalonego porządku zachowania się. Nadając art. 15 ust. 2 ww. ustawy, przytoczone brzmienie ustawodawca wyznaczył radzie pewien dość szeroki obszar, w ramach którego może ona swobodnie kształtować dane stosunki. Nie oznacza to jednak, że rada ma całkowitą dowolność w tym zakresie i nie istnieją żadne granice umocowania do tworzenia prawa.

W świetle powyższego uznać trzeba, że przesłanki cofania zgody na korzystanie z przystanków, nie mieszczą się w zasadach i warunkach korzystania z przystanków; w materii regulowanej przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, gdyż należą do sfery wykonawczej.

Zdaniem organu nadzoru, unormowania te – nie powinny mieć miejsca w uchwale Rady gminy, lecz we właściwej umowie między jednostką samorządu terytorialnego, a przewoźnikiem lub operatorem. Tym samym to wójt, czyli działający w imieniu gminy organ wykonawczy (lub podmioty przez niego wskazane w ramach art. 46 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym), a nie Rada – samodzielnie (bez żadnych wytycznych Rady w tym zakresie) powinien kształtować treść danej umowy.

Skoro zakwestionowane regulacje dotyczą sfery wykonawczej i nie są w żadnym stopniu warunkami i zasadami korzystania z przystanków, tym samym ich umieszczenie w załączniku nr 2 do uchwały Nr VIII/43/15 stanowi rażące naruszenie prawa i muszą być one wyeliminowane z obrotu prawnego.

Na koniec podkreślić trzeba, że w myśl art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Realizując kompetencję organ musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu.

Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

W związku z tym, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski